

شرح و تفسیر عرفانی مصیبت نامه شیخ فریدالدین عطار نیشابوری

«هو»

آنچه در این کتاب آمده است. شرح و تفسیری کوتاه درباره یکی از آثار شیخ فریدالدین عطار نیشابوری، عارف و سخن‌سرای بزرگ ایران است. سخن‌این عارف والا برخاسته از معرفت شهودی و آمیخته به عشق و آغشته به درد است. عرفانی که او می‌شناسد از درون اسلام و دین جوشیده است و نه عرفانی که از دین بیگانه است. در این عرفان، انسان کل مقصد نهائی عارف است و تا اتصال به این انسان تحقق نیافته راه وصول به حق مسدود است، و فنای در انسان کل همان فَنای در خداوند است. سخن شیخ عطار در این کتاب از نوع اشعار تعلیمی صوفیه است که در آن سعی شیخ بر آن است که لطائف و ظرائف عرفانی را از طریق حکایات متنوع بر صفحه دل و خاطر سالک ترسیم نماید. اما دریغا که الفاظ این ابیات و سخنان خود سرپوشی بر روی معانی بلند درون آن‌ها می‌باشد و تا طهارت معنوی لازم وجود نداشته باشد برداشتن این سرپوش و درک آن حقایق و معانی میسر نمی‌شود.